

УДК 811.112.2'36:159.955

DOI <https://doi.org/10.32782/tps2663-4880/2026.46.1.12>

КОГНІТИВНІ МЕХАНІЗМИ ЗАСВОЄННЯ ГРАМАТИЧНИХ КАТЕГОРІЙ НІМЕЦЬКОЇ МОВИ

COGNITIVE MECHANISMS OF ACQUIRING GRAMMATICAL CATEGORIES IN THE GERMAN LANGUAGE

Багач І.Г.,*orcid.org/0000-0002-1417-3784**кандидатка педагогічних наук, доцентка,
доцентка кафедри іноземних мов та міжнародної комунікації
Черкаського державного технологічного університету***Ткаченко Л.М.,***orcid.org/0000-0001-6286-6246**кандидатка філологічних наук, доцентка,
доцентка кафедри іноземних мов та міжнародної комунікації
Черкаського державного технологічного університету***Панькова А.В.,***orcid.org/0000-0003-4495-8627**викладачка кафедри іноземних мов та міжнародної комунікації
Черкаського державного технологічного університету*

У статті досліджено когнітивні механізми засвоєння граматичних категорій німецької мови в контексті сучасної лінгвістичної парадигми. Актуальність проблеми зумовлена переосмисленням граматики як ментально детермінованої системи, що відображає процеси концептуалізації мовного досвіду та потребує узгодження теоретичних положень когнітивної лінгвістики з дидактичною практикою. Метою статті є обґрунтування когнітивної інтерпретації граматичних явищ німецької мови та виявлення особливостей їх засвоєння як складного ментального процесу. У процесі дослідження встановлено, що граматичні структури функціонують як результат ментального опрацювання інформації, а їх засвоєння передбачає взаємодію асоціативного мислення, концептуального моделювання та мовленнєвого досвіду. Доведено, що ефективність формування граматичної компетентності залежить від здатності здобувачів освіти встановлювати семантичні зв'язки між формою та значенням мовних одиниць, що забезпечує перехід від формального засвоєння правил до їх смислового опрацювання. Значну роль відіграє механізм концептуалізації, у межах якого граматичні категорії співвідносяться з ментальними схемами та комунікативними інтенціями мовця. У статті обґрунтовано доцільність інтеграції когнітивних схем, асоціативного мислення та мультимодальних засобів навчання, що сприяє формуванню стійких граматичних навичок. Виявлено, що поступова трансформація від декларативного знання до автоматизованого мовленнєвого використання є важливою умовою ефективного засвоєння граматики. Підкреслено значення міжмовного перенесення та структурованості ментального лексикону у процесі засвоєння граматичних конструкцій. Практична значущість результатів полягає в обґрунтуванні когнітивно орієнтованого навчання граматики німецької мови як ефективної дидактичної моделі, що забезпечує засвоєння правил та глибоке розуміння їх функціонування у мовленнєвій діяльності.

Ключові слова: когнітивна лінгвістика, граматичні категорії, німецька мова, когнітивні механізми, граматична компетентність, мовленнєва діяльність, когнітивно орієнтоване навчання.

The article examines the cognitive mechanisms involved in the acquisition of grammatical categories in the German language within the framework of the contemporary linguistic paradigm. The relevance of the issue is determined by the reinterpretation of grammar as a mentally determined system reflecting the processes of conceptualization of linguistic experience and requiring the integration of the theoretical principles of cognitive linguistics with didactic practice. The aim of the article is to substantiate the cognitive interpretation of German grammatical phenomena and to identify the specific features of their acquisition as a complex mental process. The study establishes that grammatical structures function as a result of mental information processing, while their acquisition involves the interaction of associative thinking, conceptual modeling, and speech experience. It is proved that the effectiveness of grammatical competence formation depends on learners' ability to establish semantic connections between the form and meaning of linguistic units, which ensures the transition from the formal acquisition of rules to their meaningful comprehension. A significant role is played by the mechanism of conceptualization, within which grammatical categories are correlated with mental schemes and the communicative intentions of the speaker. The article substantiates the expediency of integrating cognitive schemes, associative thinking, and multimodal teaching tools, which contribute to the formation of stable grammatical skills. It is revealed that the gradual transformation from declarative knowledge to automated speech use constitutes an important condition for the effective acquisition of grammar. The significance of interlingual transfer and the structured nature of the mental lexicon in the process of acquiring grammatical constructions are emphasized. The practical significance of the results lies in substantiating cognitively oriented teaching of German grammar as an effective didactic model that ensures both the acquisition of grammatical rules and a profound understanding of their functioning in speech activity.

Key words: cognitive linguistics, grammatical categories, German language, cognitive mechanisms, grammatical competence, speech activity, cognitively oriented learning.

Постановка проблеми. У лінгвістичній науці простежується суттєва трансформація теоретичного осмислення граматики німецької мови та способів її дидактичного інтерпретування, що дедалі виразніше ґрунтується на засадах когнітивної інтерпретації мовних явищ. У цьому контексті граматичні структури постають як ментально зумовлені репрезентації досвіду, сформовані в процесі концептуалізації дійсності. Відповідно засвоєння граматичних категорій набуває статусу складного когнітивного процесу, у межах якого відбувається відтворення нормативних моделей та їх глибинне смислове переосмислення в мовленнєвій практиці. За таких умов актуалізується необхідність узгодження теоретичних положень когнітивної лінгвістики з практикою мовної дидактики.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Науковий доробок дослідників свідчить про значний інтерес до когнітивних аспектів німецької мови, зокрема у контексті її граматичної організації та процесів засвоєння. Передусім В. Меєх та Т. Mortelmans обґрунтовують взаємозв'язок граматики й когнітивних процесів [1]. J. Roche та F. Suñer Muñoz аналізують можливості використання граматичних анімацій як засобу візуалізації когнітивних механізмів засвоєння граматики німецької мови [2]. С. Arnett та Н. Jernigan розглядають когнітивну граматику як ефективний інструмент формування відмінкової компетентності студентів [3]. Н. Драч досліджує лінгвокогнітивні аспекти регулярних граматичних порушень у сучасній німецькій мові [4]. Н. Моїсеєва характеризує семантичні особливості прогресивних конструкцій у сучасній німецькій мові [5]. В. Шовковий та Т. Шовкова аналізують ефективність технології «перевернутого класу» у навчанні граматики німецької мови [6]. С. Романчук обґрунтовує значення когнітивно-комунікативного підходу у вивченні іноземних мов [7]. О. Гвоздяк та О. Весоловський визначають специфіку лексико-граматичних засобів вираження категорії виду та особливості їх функціонування у мовленні [8]. А. Kovsar представляє когнітивний аналіз категорії граматичного роду в німецькій мові [9].

Попри значний обсяг наукових розвідок, присвячених когнітивним аспектам німецької мови, зокрема її граматичній організації та процесам засвоєння, зберігається потреба у подальшому узагальненні та системному осмисленні механізмів формування граматичної компетентності в межах когнітивної парадигми, що забезпечує цілісне розуміння взаємозв'язку між мовною

формою, ментальними процесами та комунікативною практикою.

Метою статті є обґрунтування когнітивної інтерпретації граматичних явищ німецької мови та виявлення особливостей їх засвоєння як складного ментального процесу.

Виклад основного матеріалу. Сучасні напрямки дослідження та навчання граматики німецької мови все виразніше орієнтуються на когнітивну парадигму, у межах якої мовні явища інтерпретуються як результат ментального опрацювання інформації. Тому засвоєння граматичних категорій поєднує мовленнєвий досвід, асоціативне мислення та механізми когнітивного моделювання.

Відтак когнітивний метод навчання іноземних мов формується на засадах когнітивної психології та орієнтується на вивчення внутрішніх механізмів мовленнєвої діяльності. Відповідно засвоєння граматичних категорій німецької мови розглядається як послідовне осмислення мовних явищ через пізнавальні процеси. Насамперед увага зосереджується на мисленнєвих операціях, що забезпечують розуміння, інтерпретацію та подальше використання граматичних структур у реальному мовленні [7, с. 45].

Ефективність засвоєння граматичних категорій значною мірою визначається здатністю студента встановлювати смислові зв'язки між формою та значенням мовної одиниці. Саме за таких умов граматична конструкція перестає сприйматися як ізольоване правило й починає функціонувати як частина цілісної концептуальної системи. Особливо продуктивним є залучення асоціативного мислення, оскільки воно активізує вже наявний мовний досвід і сприяє перенесенню знань у нові комунікативні ситуації.

В когнітивній лінгвістиці граматику трактується як семантично вмотивована структура, що тісно пов'язана з процесами концептуалізації дійсності. З огляду на це граматичні закономірності постають результатом пізнавальної діяльності людини. Граматичні форми відображають спосіб упорядкування досвіду, оскільки вони організують і символізують певний концептуальний зміст. Відтак граматику виступає засобом структурного оформлення смислу, що суттєво поглиблює її дидактичний потенціал [1, с. 51].

Під час засвоєння граматики німецької мови важливим є механізм концептуального моделювання, за якого мовна форма співвідноситься з конкретною ментальною схемою. Студент засвоює зовнішню структуру висловлення та вибудовує внутрішню специфіку граматичного

вибору. Наприклад, це особливо помітно під час опрацювання категорій часу, виду, відмінка та роду, де правильне вживання залежить від здатності співвіднести граматичну форму з комунікативною інтенцією.

Важливим чинником успішного засвоєння виступає також поступове переходження від декларативного знання до автоматизованого мовленнєвого використання граматичних структур. Наприклад, спочатку граматичне правило осмислюється як свідомо контрольована операція, проте надалі воно інтегрується у мовленнєву практику та функціонує на рівні швидкого когнітивного реагування. Зазначене свідчить про те, що навчання граматики має будуватися на поясненні правил й безпосередньо на створенні умов для кількаразового смислового застосування конструкцій у різних дискурсивних ситуаціях.

Потенціал когнітивного методу навчання граматики німецької мови визначається передусім високим рівнем зрозумілості описових параметрів, які співвідносяться із загальними когнітивними процесами людського мислення. Саме тому граматичні категорії інтерпретуються як концептуально вмотивовані моделі, що ґрунтуються на механізмах сприйняття, категоризації та осмислення мовної дійсності. Унаслідок цього здобувачі освіти отримують можливість встановлювати раціональні зв'язки між абстрактними граматичними явищами та власним когнітивним досвідом [2, с. 125].

У контексті засвоєння граматичних категорій німецької мови важливим є механізм концептуального моделювання, оскільки саме він забезпечує формування стійких асоціативних зв'язків між граматичною формою та її функціональним призначенням. З огляду на це використання когнітивних схем сприяє усвідомленому конструюванню мовленнєвих моделей. Наприклад, опрацювання відмінкової системи через просторові уявлення дає змогу ефективніше розмежовувати функції конструкцій “in die Stadt” та “in der Stadt”, де Akkusativ і Dativ репрезентують різні когнітивні сценарії руху та локалізації.

Аналіз досліджень [1] демонструє, що використання лише когнітивно-лінгвістичних концепцій не завжди забезпечує повну прозорість граматичних принципів. У зв'язку з цим стає очевидною доцільність залучення суміжних наукових напрямів, орієнтованих на пояснення процесів формування та трансформації ментальних моделей. Крім того, значущими виявляються психолінгвістичні аспекти мовленнєвого розвитку, механізми функціонування ментального лексикону, а також

теорії мультимедійного навчання, що оптимізують процес сприйняття складних граматичних структур через поєднання вербального та візуального компонентів [2, с. 125].

Важливою також є інтеграція динамічних моделей полімовності, оскільки засвоєння граматики німецької мови нерідко відбувається через взаємодію декількох мовних систем. Відповідно когнітивний механізм міжмовного перенесення активізує попередній мовний досвід здобувача освіти, що впливає на інтерпретацію граматичних категорій. Так, під час засвоєння дієслівних конструкцій “ich interessiere mich für Musik” або “ich erinnere mich an das Gespräch” спостерігається перенесення синтаксичних моделей рідної мови, унаслідок чого формування граматичної компетентності потребує додаткового когнітивного переосмислення відмінкових і прийменникових зв'язків.

Ефективність засвоєння граматики значною мірою залежить від ступеня структурованості ментального лексикону. Безумовно, лексичні одиниці активуються у свідомості як взаємопов'язані семантико-граматичні комплекси. Саме тому вивчення дієслів “geben”, “helfen”, “gehören” у поєднанні з відповідними відмінковими моделями формує цілісне розуміння синтаксичних зв'язків, що, своєю чергою, істотно посилює швидкість автоматизації граматичних навичок та сприяє стабільнішому функціонуванню мовленнєвих механізмів у процесі породження висловлення.

Також когнітивна граMATика, будучи орієнтованою на мовленнєву практику та взаємозв'язки між мовними елементами, формує доступну метамову для пояснення граматичних явищ. Завдяки цьому здобувачі освіти отримують інструментарій для усвідомленого аналізу структури речення та функціонування відмінкової системи німецької мови. Відтак увага концентрується на формальних показниках й базових аргументних структурах дієслова [3, с. 89].

Важливим чинником результативності когнітивно орієнтованого навчання постає також експліцитне пояснення граматичних закономірностей. Хоча інтуїтивне засвоєння мовних моделей відіграє помітну роль, системне коментування функцій граматичних категорій забезпечує глибший рівень концептуального осмислення матеріалу. Унаслідок цього здобувачі освіти відтворюють граматичні структури та усвідомлюють принципи їх функціонування в реальному комунікативному середовищі, що особливо важливо під час вивчення проміжного рівня німецькомовної граматичної системи [3, с. 89].

Лексико-граматичні засоби репрезентації категорії виду постають важливим компонентом аспектуалізації, оскільки саме вони забезпечують диференціацію семантичних параметрів дії та конкретизують її функціонування в межах певного контексту. У такий спосіб граматичні конструкції та лексичні одиниці уможливають відображення завершеності, тривалості, повторюваності або процесуальності дії, внаслідок чого формується цілісне сприйняття предикативного змісту [8, с. 100].

Також під час засвоєння граматичних категорій німецької мови важливою є когнітивна інтеграція граматичних моделей із механізмами концептуалізації мовної дійсності. Саме через поєднання мовної форми та ментального опрацювання інформації відбувається поступове закріплення граматичних структур у свідомості здобувачів освіти. Відповідно граматичні категорії сприймаються як складники складної системи когнітивних взаємозв'язків, що активізують асоціативну пам'ять, прогнозування та мовленнєве моделювання.

Ефективність засвоєння категорій роду, часу та аспекту в німецькій мові значною мірою визначається здатністю мовця встановлювати семантичні паралелі між граматичною формою та концептуальним змістом висловлення. З огляду на зазначене, здобувачам освіти доцільно пропонувати на виконання вправи, спрямовані на формування механізмів категоризації та когнітивного зіставлення. Наприклад, важливими можуть бути завдання на групування іменників за граматичним родом із подальшим визначенням спільних семантичних ознак, а також вправи на реконструкцію часових форм дієслова через контекстуальне прогнозування розвитку події.

Когнітивний аналіз граматичного роду німецької мови демонструє складну взаємодію між мовною формою та концептуальною структурою мислення. Граматичний рід функціонує як формальний мовний показник й безпосередньо бере участь у формуванні семантичних очікувань та асоціативних моделей сприйняття. Унаслідок цього мовці по-різному інтерпретують і класифікують іменники залежно від їхньої граматичної належності, що засвідчує глибокий взаємозв'язок між граматичною системою та когнітивними процесами [9, с. 53].

Тут пріоритетною постає проблема автоматизації граматичних навичок через механізми когнітивного повторення та контекстуальної інтерпретації. Так, під час навчання здобувачі ефективніше засвоюють граматичні категорії

тоді, коли мовний матеріал подається у формі ситуаційного моделювання. З цієї причини продуктивними є вправи на зіставлення граматичних конструкцій із візуальними образами, створення асоціативних схем або заповнення когнітивних карт категорій. Наприклад, під час вивчення категорії часу студенти можуть співвідносити форми Perfekt, Präteritum і Präsens із різними часовими сценаріями та визначати зміни у сприйнятті події залежно від граматичного оформлення висловлення.

Німецька мова, подібно до інших мов світу, перебуває у стані постійної динаміки, унаслідок чого її граматична система адаптується до сучасних комунікативних потреб мовців. У зв'язку з цим виникають нові способи вираження змістових відношень, які спершу функціонують переважно у сфері розмовного мовлення, а згодом поступово інтегруються у ширший мовний простір. Відтак граматичні інновації відображають еволюцію мовної норми та трансформацію когнітивних механізмів сприйняття та структурування інформації. Відповідно категорія виду та аспект прогресивності дії характеризують значну кількість мов світу, проте в німецькій мові проблема їх нормативного визначення залишається дискусійною. Це пояснюється тим, що традиційні граматики орієнтовані передусім на літературний стандарт і, відповідно, обмежують функціонування розмовних граматичних моделей у межах кодифікованої мовної системи [5, с. 68]. Водночас мовленнєва практика демонструє активне поширення конструкцій, які репрезентують тривалість або процесуальність дії, що свідчить про поступове переосмислення категорії аспектуальності у сучасній німецькій мові.

У процесі засвоєння таких граматичних явищ продуктивними постають когнітивні механізми прогнозування та асоціативного моделювання. Завдяки цьому здобувачі освіти запам'ятовують мовні форми та устанавлюють зв'язок між граматичною конструкцією й конкретною комунікативною ситуацією. Наприклад, під час вивчення конструкції "am + Infinitiv + sein" студенти можуть зіставляти речення "Ich bin am Lesen" та "Ich lese gerade", визначаючи відмінності у ступені процесуальності дії. Подібні завдання активізують механізми концептуальної інтерпретації та формують здатність до функціонального розмежування граматичних одиниць.

Основні тенденції граматичних новоутворень у німецькій мові виявляються у спрощенні відмінкової системи та посиленні аналітичних способів вираження граматичних значень. Зокрема, спосте-

рігається витіснення родового відмінка давальним, активізація прийменникових конструкцій із *von* замість синтетичних форм *Genitivus possessivus* і *Genitivus partitivus*, а також поступове усунення надлишкових флексій у давальному та родовому відмінках [4, с. 96]. Поряд із цим фіксується тенденція до уніфікації окремих граматичних моделей, що сприяє підвищенню комунікативної доступності мовлення та оптимізації мовленнєвого сприйняття. Такі зміни засвідчують, що граматична система німецької мови дедалі більше орієнтується на когнітивну економію мовленнєвих процесів. Унаслідок цього мовці прагнуть використовувати конструкції, які швидше опрацьовуються свідомістю та забезпечують ефективніше декодування інформації. У цьому контексті доцільно застосовувати вправи на когнітивне зіставлення синтетичних та аналітичних моделей. Наприклад, студентам можна запропонувати трансформувати словосполучення “*das Haus des Vaters*” у форму “*das Haus von dem Vater*” із подальшим поясненням стилістичних і функціональних відмінностей між конструкціями. Представлений формат роботи формує навички граматичної категоризації та посилює усвідомлення мовних змін у сучасному німецькомовному середовищі.

Відчутних трансформацій зазнає і система морфологічного вираження, оскільки простежується тенденція до пристосування сильних дієслів до моделі слабого відмінювання через втрату аблауту. Крім того, поширюється використання питального слова “*wo*” у функції відносних займенників різних відмінкових форм, а також активізується вживання означеного артикля з власними назвами [4, с. 97]. Зазначені явища свідчать про прагнення мовної системи до структурної уніфікації та спрощення механізмів граматичного кодування.

Під час вивчення граматичних змін результативними є завдання на побудову асоціативних ланцюгів і когнітивне групування мовних одиниць. Наприклад, студентам можна запропонувати об'єднати конструкції “*die Anna*”, “*der Peter*”, “*wofür*”, “*womit*”, “*wohin*” за принципом функціональної подібності та визначити, які мовленнєві потреби сприяють їх активному викорис-

тання. Подібна діяльність стимулює аналітичне мислення та забезпечує глибше усвідомлення взаємозв'язку між граматичною формою і комунікативною доцільністю.

Технологія «перевернутого класу» є також важливою у навчанні граматики німецької мови. Вона забезпечує раціональне поєднання аудиторної та самостійної роботи, що позитивно впливає на формування граматичної компетентності в аудіюванні та говорінні. Під час аудиторних занять відбувається ознайомлення з новими граматичними одиницями й формування первинних мовних навичок, а самостійна робота спрямована на вдосконалення мовленнєвих граматичних умінь і розвиток рефлексії [6, с. 24].

Висновки. Отже, проведений аналіз засвідчує, що сучасні дослідження у сфері граматики німецької мови, а також методики до її навчання послідовно розвиваються в межах когнітивної парадигми, у якій граматичні явища інтерпретуються як результат ментального опрацювання інформації та концептуалізації мовного досвіду. Відтак засвоєння граматичних категорій інтегрує асоціативне мислення, механізми концептуального моделювання та структуровану взаємодію мовленнєвого досвіду з когнітивними схемами. Ефективність засвоєння граматики значною мірою залежить від здатності здобувачів освіти формувати стійкі семантико-граматичні зв'язки та переходити від декларативного знання до автоматизованих мовленнєвих операцій. Крім того, когнітивний підхід виявляє високу результативність за умови інтеграції суміжних наукових напрямів, зокрема психолінгвістики, теорії ментального лексикону та мультимодальних моделей навчання, що забезпечує комплексне пояснення процесів засвоєння граматичних структур. Важливо також підкреслити, що динаміка розвитку німецької граматичної системи, зокрема тенденції до аналітизації та спрощення морфологічних форм, актуалізує необхідність когнітивного переосмислення традиційних граматичних моделей в освітньому процесі. У зв'язку з цим перспективним є використання методичних стратегій, орієнтованих на ситуаційне моделювання, когнітивне зіставлення та асоціативну організацію мовного матеріалу.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Meex B., Mortelmans T. Grammatik und Kognition. *Germanistische Mitteilungen*. 2002. № 56. S. 48-65. URL: https://www.bgdv.be/wp-content/uploads/2017/04/gm56_meex_mortelmans.pdf
2. Roche J., Suñer Muñoz F. Kognition und Grammatik: Ein kognitionswissenschaftlicher Ansatz zur Grammatikvermittlung am Beispiel der Grammatikanimationen. *Zeitschrift für Interkulturellen Fremdsprachenunterricht*. 2014. № 19: 2. S. 119-145. URL: http://zif.spz.tu-darmstadt.de/jg-19-2/beitrag/Roche_Suner.pdf
3. Arnett C., Jernigan H. A Cognitive Grammar Account of Case for L2 Students of German. *German as a foreign language*. 2014. № 1. P. 68-93. URL: <https://www.academia.edu/download/91642994/Arnett-Jernigan.pdf>

4. Драч Н. Лінгвокогнітивні аспекти регулярних граматичних порушень (на матеріалі сучасної німецької мови). Лінгвістичні студії. 2017. Випуск 33. С. 92-98. URL: <https://jlingst.donnu.edu.ua/article/view/5552>
5. Моїсєєва Н. О. Семантичні особливості прогресивних конструкцій в сучасній німецькій мові. Наукові записки Національного університету «Острозька академія»: серія «Філологія». 2020. Вип. 8(76). С. 68-70. DOI: [https://doi.org/10.25264/2519-2558-2019-8\(76\)-68-70](https://doi.org/10.25264/2519-2558-2019-8(76)-68-70)
6. Шовковий В., Шовкова Т. Навчання студентів-германістів граматики німецької мови (інфінітивних конструкцій) за технологією «перевернутий клас». Мистецтво лінгводидактики. 2023. № 12. С. 34-52. DOI: <https://doi.org/10.17721/2663-0303.2023.2.03>
7. Романчук С. Роль когнітивно-комунікативного підходу у вивченні іноземних мов студентами. International Science Journal of Education and Linguistics. 2023. Vol. 2, № 6. С. 34-47. DOI: <https://doi.org/10.46299/j.isjel.20230206.05>
8. Гвоздяк О. М., Весоловський, О. В. Лексико-граматичні засоби вираження категорій виду у німецькій мові. Вчені записки ТНУ імені В. І. Вернадського. Серія: Філологія. Журналістика. 2024. Том 35 (74) № 1. Частина 1. С. 100-104. DOI: <https://doi.org/10.32782/2710-4656/2024.2.1/18>
9. Kovsar A. Cognitive analysis of gender category in the German language. German International Journal of Modern Science/Deutsche Internationale Zeitschrift für Zeitgenössische Wissenschaft. 2025. № 105. P. 51-53. DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.15614712>

Стаття поширюється на умовах ліцензії відкритого доступу CC BY 4.0

Дата першого надходження статті до видання: 30.04.2026
Дата прийняття статті до друку після рецензування: 22.05.2026
Дата публікації (оприлюднення) статті: 29.05.2026